

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VIII. No. 3
Apare în fiecare Sămbătă

Redacția și administrația: Arad, Strada Lăe Burna 4.
Inscris la Trib. Arad, secția III. No. 6/1939

Săptăm. 20
20 Ianuarie 1940

Casa Domnului

de Alexa Popovici

Religia e înăscută în om. Inchinăciunea, apelul după ajutorul divin la nevoie, respectul de ce e sfânt, sunt ascunse și trăiesc în orice om. Chiar necredincioșii și ateii cei mai mari le au în taina lăuntru-lui lor, și din când în când ele evadează și ies la lumină. E cunoscut iarăși că, în timpuri bune, cu belsug, când toate merg de minune, religia cade în umbră. Atunci firea pământească crește ca un răsad, acopere și înăbușește firul verde răsărit la nașterea din nou. De aceea avem credincioși slabi, biserici goale, rugăciuni de formă, etc.

Dar imediat ce vremurile se schimbă, apare un nor, o durere, un necaz, etc., devenim mai evlavioși. Când viața de pe pământ începe să fie așa cum e ea, cu dureri și necazuri, atunci singurul refugiu e în Casa Domnului. De aceea psalmistul, în toți Psalmii născuți în dureri și amărăciuni, cântă cu atâta dragoste Casa Domnului. Tot razimul lui în astfel de vremuri era Casa Domnului. Ascultați rugăciunea unui apăsător. Cu câtă ardoare strigă el, cât de legat e sufletul lui de Dumnezeu! În Casa Domnului aleargă toată lumea la vreme de îngrijorare.

În Casa Domnului găsim totdeauna

mângăiere.

Acolo furtuna înceată, vântul nu mai bate, valurile nu mai lovesc, durerea se alină, sarcina cade, umbra îngrijorărilor se pierde, teama dispare. Acolo simți mâna caldă a Tatălui, vezi pe Cel ce te înțelege, zărești cerul, auzi melodia cântării îngerești, acolo sufletul tău e la sânul Tatălui, e lângă Dumnezeu.

Când în Casa Ta mă rog,

Sufletul mi se alină,

Știind că mă văd ai Tăi ochi

Asta îmi este odihnă.

Mângăierea aduce ușurare. Unei inimi plină de dureri, nu-i poți face un bine mai mare, decât să o mângâi. Prin mângăiere compătimim, înțelegem starea și luăm o parte din povară. O durere înțeleasă de alții e mai ușoară. În Casa Domnului atmosfera, graiul Evangheliei, rugă-

le sufletelor, prezența divină, suflul Duhului sfânt, toate sunt bine simțite de sufletul nostru, și prin ele se toarnă pe rană untdelemnul alinător.

Mângăierea ne leagă de starea sau persoana dela care o primim. Niciodată nu vom uita persoana sau împrejurarea care într'un necaz ne-a dat o mângăiere. Ne simțim legați de sufletul lui, îi purtăm dragoste și respect. Cât de legat e psalmistul de Casa Domnului! Câte amintiri, câte vremuri re trăiește! „...când mă gândese cum mergeam înconjurat la Casa Domnului”, sau „Mai mult face o zi în curțile Tale decât o mie în altă parte”, apoi „Dacă te voi uita Ierusalime, să-și uite dreapta mea destoinicia ei”, și „Fericite de cei ce locuiesc în Casa Ta”, sunt numai câteva citate care arată cât de legat se simțea psalmistul de Casa Domnului. Aceasta pentru că a găsit de multe ori mângăiere.

Mângăierea înviorează. Oricât ar fi de trist omul, când e mângăiat se înviorează. Ea toarnă o rază de speranță, ea aprinde din nou scânteia dorului de viață, e ca o umbră răcoritoare, ca o adiere de vânt în zădugul verii, e ca un pahar de apă celui însetat.

În Casa Domnului mai găsim

bucurie.

Necazul, durerea, îngrijorarea, și toate celelalte rămân afară și cu sufletul înrouat ne ridicăm mai sus de zări. Pământul cu toate de pe el, rămâne jos. În Casa Domnului sufletul nostru tresăltă de bucurie. O bucurie de neexplicat, lăuntrică și care cuprinde toată ființa noastră. Cel mai trist și încărcat de necazuri în Casa Domnului are fața mai zâmbitoare, privirea mai senină, vorba mai dulce, gândurile mai curate. O bucurie, nu împrumutată ci născută în ființa noastră. Găsim bucurie pentru că:

Acolo ne aflăm împreună cu frații noștri, în familia credincioșilor. Tovărășia creștină face minuni. Întâlnirea celor credincioși, împărtășirea iubirii ce și-o poartă unii altora, trezește bucurie. A iubi și a fi iubit e un izvor de bucurie.

Isus și ucenicii cer ca dragostea credincioșilor unii pentru alții să fie adevărată și întreagă. Câtă bucurie nu e la întâlnirea fraților tăi!

Acolo suntem în comuniune cu Dumnezeu. „Unde vor fi doi sau trei adunați în Numele Meu, voi fi Eu în mijlocul lor”, a zis Isus. Și lucrul acesta e bine cunoscut de credincioși. Prin Evanghelie auzim glasul Lui, și prin Duhul sfânt simțim imboldul și șoapta divină. Casa Domnului e căminul unde fiul se întâlnește cu Tatăl. Câtă bucurie nu curge în inimă când știi aceasta! Este oare ceva pe pământ să dea mai multă bucurie ca întâlnirea cu Dumnezeu și cu frații tăi?

Acolo dai și primești daruri. În Casa Domnului poți mai bine să te predai Lui, să te dedici cauzei sfinte, să-I aduci inchinăciune, să lași sufletul tău să-I cânte slavă, să-I admiri măreția Lui, să te minunezi de lucrările Lui. Și tot în Casa Domnului găsești ajutor, întărire, ascultare, etc. De acolo pleci mai purificat, mai curățit de praful acestei lumi.

Și pe lângă acestea, în Casa Domnului mai găsim

putere.

Oricât de ofilit, de sdrobotit vii în Casa Domnului, ieși reînnoit, întărit cu forțe noi. E o taină prefacerea aceasta. Ucenici, fricoși doborâți, neînstare de nimic, sunt complet schimbați după ce s'au adunat împreună. Pavel, conștient de ce-l așteaptă la Ierusalim se duce, și, din biserică iese mai tare și mai hotărât pentru Isus. Isus când a simțit crucea mai aproape când avea mai mare nevoie de putere, a adunat ucenicii, a cântat, le-a predicat și s'a rugat cu ei. David spune că el în Casa Domnului e ca un măslin verde, deci mai tare și mai plin de viață ca oriunde. În biserică viața renaște și în chip tainic ființa ni se umple de putere.

Acesta pentru că în Casa Domnului se cântă. Cântarea e o potecă la puterii. De ce oștile în luptă cântă? De ce scapi

(Continuare în pag. 4-a)

Farul Creștin

Foaie religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Anul VII. No. 3 Sâmbătă 20 Ianuarie 1940

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 1001. p. 6 un. 60 lei.

În străinătate 300 lei.

În Statele Unite 2 dolari.

**Nu se primesc abonamente
desedt cu trimiterea banilor
înainte.**

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Lae Barna 4.

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Primim mereu scrisori de mulțumire și încurajare, dela iubiiții noștri abonați. Le mulțumim din inimă și noi și-i asigurăm de toată dragostea noastră. O nouă rugămintă către Dvs. e, ca să vă amintiți de noi în rugăciunile Dvs. către Tatăl ceresc, ca El să ne lumineze, să ne întărească și să ne ajute în lucrarea Lui măreață și de mare răspundere. Noi avem nevoie de acest sprijin prețios al Dvs., al celor care iubiiți lucrul revistelor noastre. Domnul să vă binecuvânteze și să vă dea har.

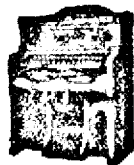
* * *

Primim multe mandate scrise rău și incurat. Și multe fără nicio lămurire pe dosul cuponului, pentru ce scop s'au trimis banii. Vă rugăm din nou stăruitor să ne scrieți adresa, numele și scopul banilor cât mai citel.

* * *

**Vrem să dăm o mică lămurire
unor frați care ne scriu că nu primesc
regulat foile noastre! Noi de
acum dela Redacție le expediem
regulat și tuturor celor abonați.
Iar din Arad ele pleacă cu siguranță
spre destinația lor. Deci frații care se
întâmplă că nu primesc foile regulat
sunt rugați să cerceteze la poșta din
comuna lor.**

Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la

Francisc

K e e s k é s

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 16.

BISERICA VIE

de D. Baban

În discursul Superanului nostru M. S. Regele Carol al II-lea, ținut cu ocazia învestirii celor doi Mitropoliți, al Moldovei și Sucevei și al Otteniei, Râmnicului și Severinului, între altele, a zis: „... Eu cer Biserica vie, nu numai ca o formulă morală abstractă, ci ca o parte însemnată a vieții de toate zilele, ale poporului român...”. Toate ziarele au scris această cuvântare.

Niciodată un Suveran n'a exprimat mai limpede rolul pe care trebuie să-l ocupe biserica lui Dumnezeu în poporul nostru român.

Ca români, suntem mândri și ne putem mândri în fața lumii întregi că avem un Suveran, cum rar s'a văzut în istoria popoarelor, un cîmînt cînosător al problemelor religioase.

Aceste cuvinte sunt menite a umple un mare gol în poporul nostru român, o biserică vie, este chemarea Suveranului nostru care vrea să caute națiunea română să fie un focar al Creștinismului în Europa. Expresiune asemănătoare a lui Pavel din Evrei 11:19, „... astfel der fraților... fiindcă prin sângele lui Isus avem o intrare slobodă la locul prea sfânt, pe care o avea nouă și vie, pe care ne-a deschis-o El, prin perdea d'înăuntru, adică Itrupul Său”, iar Petru, în epistola 2 cap. 2 vers 5: „... Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă și să adu-

ceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu prin Isus Hristos...”

În adevăr, biserica creștină în lume, fiind construită din pietre vii, din care este formată casa duhovnicească, mergând pe o cale nouă și vie, ajunge la concluzia că, în contrast cu celelalte religii din lume, biserica lui Hristos trebuie să fie o „biserică vie” trăită în viața de toate zilele, nu numai în zilele de sărbătoare, ci în birou, în casă, la plug și în toate îndeletnicirile vieții.

Dacă cei douăzeci de milioane de locuitori ai țării noastre ar fi fiecare o cărămidă vie în această mare construcție „biserică”, câte rele ar fi înlăturate, câte stări de fapt ar fi îndreptate, cine ar fi respectată, avuții tuturor ar fi păzite, etc.

Prin urmare, ca să ajungem a fi o biserică vie, trebuie să ne înținem la Dumnezeu, am mers prea departe, fiecare trebuie să ne examinăm viața noastră în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, să vedem dacă faptele noastre corespund chemării.

Dacă fiecare locuitor din sat, sau din oraș și-ar mătura strada numai în dreptul curții lui, satul sau orașul ar fi o floare de curat, și dacă fiecare om ar cânta ca să fie o cărămidă vie în biserică lui Hristos, trăită în fapt în viața de toate zilele, atunci om fi cu adevărat o biserică vie.

DELA SOCIETATEA MISIONARĂ BAPTISTĂ

Recunoaștem cu mulțumire primirea următoarelor sume în casa misiunilor:

Nicolaie Albu, Răcășdia, Caraș, pentru Moldova, lei 150. Martin Petru, Perecei, Sălaj, pentru Nigeria, lei 300. Martin Petru, Perecei, Sălaj, pentru leproși, lei 300. Bis. Bapt. Mehadia, pentru Nigeria, lei 100. Petrescu Nicolae, pentru Nigeria, lei 1000. Catona Florian, seminarist, pentru Nigeria, lei 100. Catona Florian, seminarist, pentru leproși, lei 50. Mircu Cocariu, seminarist, pentru Nigeria, lei 100. Bis. Bapt. Curtici, Arad, pentru leproși, lei 800. Bis. Bapt. Curtici, Arad, pentru Nigeria, lei 800. Bis. Bapt. Detroit, dar de Crăciun, pentru Moldova, lei 5000. Maria Drăgoescu, Detroit, dar de Crăciun, pentru Moldova, lei 965. Maria Drăgoescu, Detroit, dar de Crăciun, pentru leproși, lei 1000. Soc. Femeilor, Constanța, pentru leproși, lei 500. Soc. Femeilor, București, pentru leproși, lei 673. Hașu, pentru leproși, lei 20. Vasile Duma, pentru leproși, lei 200. Matei și Iconia Popovici, pentru Jugoslavia, lei 200. Petru Cristea, Caransebes, pentru leproși, 200. Petru Cristea, Caransebes, pentru Nigeria, lei

200. Eva Secoșan, Sânnicolau Mare, Timiș, pentru leproși, lei 200. Copaciu Ioan, Bedeciu, Cluj, pentru Nigeria, lei 200. Copaciu Ioan, Bedeciu, Cluj, pentru leproși, lei 200. Dobrea Lazăr, Doceceea, pentru leproși, lei 200. Soc. Femeilor, Caransebes, pentru leproși, lei 500. Bis. Bapt. Bontesti, Arad, pentru Nigeria, lei 500. Alex. Buteală, Sasca-Rom., Caraș, pentru Nigeria, lei 100. Simion Dinca, Simeria, pentru Nigeria, lei 128. Taut Ioan, Suplac, Bihor, pentru Nigeria, lei 150. Gh. Gabor, Chișu, Cluj, pentru Nigeria, lei 500. Serafim și Veronica Iovescu, pentru leproși, lei 200. Serafim și Veronica Iovescu, pentru Nigeria, lei 200. Școala Duminecală, Iași, pentru Nigeria, lei 208. Comunitatea Bapt., Iași, pentru Moldova, lei 300. Chiș Iosif, seminarist, pentru Nigeria, lei 100. Mangeac Ștefan, București, pentru Nigeria, lei 50. Mangeac Ștefan, București, pentru leproși, lei 50. Buda Gh. Aciuța, Arad, pentru Nigeria, lei 100.

Casier: Truța Petru, București 2, Str. Berzei No. 29.

Personalitatea lui Isus

de Ioan Rusu, Lupeni.

„Că-l au văzut ochii mei mântuirea Ta... lumina care să lumineze neamurile și slava poporului Tău”.

Luca 2:30-32.

Isus e copil de 8 zile; e dus în Templu pentru întâia dată. După legea lui Moise trebuia făcută ceremonia tăierii împrejur, simbolul legământului vechiu. În Templu, familia sfântă e primită de un bătrân evlavios. El aștepta cu atâta interes să vadă pe Mesia, cel promis. Cu ochii lui spirituali, Simeon vedea venirea lui Mesia foarte apropiată. El era un om foarte spiritual. Duhul lui Dumnezeu îl conducea și îl lumina.

Din pricina vieții lui evlavioase la pe care o trăia și din pricina dorinței lui arzătoare după făgăduința lui Dumnezeu, a fost dus în Templu ca să „întimpine” pe Cel dorit, și mult așteptat „pe Isus”.

Când familia sfântă intră în Templu cu Copilul pe brațe, Simeon, îl ia pe mâinile lui, și exclamă: Acum slobozește în pace pe robul Tău, căci au văzut ochii mei mântuirea Ta.

Mântuirea lui Dumnezeu. Cuvintele rostite de Simeon, izvorăsc din Duhul sfânt, care face declarație vie, arătând cine este Isus. El este Mântuirea lui Dumnezeu. Dorința omului evlavios e împlinită. El dorește să se despartă de pământ. Mântuirea a văzut-o și a îmbrățișat-o cu toată iubirea și credințioșia. Nu mai are niciun gol în inima Lui. Dumnezeu l-a umplut cu mântuirea Lui.

Fiecare om întors la Dumnezeu, care întâlnește pe Isus, simte această bucurie sufletească. Simte că nu-l mai leagă nimic de acest pământ. Mântuirea lui Dumnezeu în Isus, e de așa natură, că taie orice punte de legătură între om și lumea aceasta. Ceea ce mai poate lega pe un credincios mântuit de viața aceasta, este lucrul pentru cauza sfântă. Cum spune Pavel: pentru voi, face să rămân în viață, adică pentru lucrul. Filipeni 1:24. Da, fiecare credincios trebuie să simtă bucuria mântuirii în sufletul lui și dorința de a lucra pentru ca mântuirea lui Dumnezeu să fie primită de orice inimă omenească. Nimic nu poate elibera sârmana noastră

inimă de stricăciunea firii păcătoase, decât mântuirea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos.

Lumina Neamurilor. Simeon vede în Isus nu numai mântuirea lui Dumnezeu, ci și lumina popoarelor. Națiunile în timpul lui Isus erau luminate de legea lui Moise, filozofia greacă, de magia răsăriteană și religiile păgâne. Toate acestea erau niște lumini care de care mai fumegânde. Isus apare ca adevărata lumină. El va face să răsară Soarele în fiecare popor și în fiecare persoană. Așa cum luna și stelele își pierd lumina lor dimineața, când soarele răsare, la fel filozofia, magia și religiile vechi și-au pierdut lumina, când Isus a răsărit și a apărut pe bolta cerului spiritual. El a rămas pentru vecie lumina care luminează în întunec. Idei se nasc și idei se sting. Ideea lui însă domină. Nu poate fi combătut de nicio învățătură. Învățăături se nasc și învățăături se sting. Ce a învățat Isus rămâne. Cuvântul Lui este o lege universală. Orice conștiință se pleacă în fața cuvântului Său.

Isus este Steaua care conduce pe fiecare om la Părintele luminilor. El este lumina și viața lumii. Așa cum soarele dăruiește viață lumii materiale prin lumina și căldura lui, la fel Hristos, prin cuvântul, iubirea și însăși personalitatea Sa, dăruiește viață și lumină ființelor umane, făcându-le să trăiască prin El.

O, Tu! care din veșnicie ai luminat pe oameni, luminează-ne, Te rugăm, în fiecare zi. Fă Tu ca dorința inimii și a sufletului nostru să fie pe deplin realizate în Tine. Lumina Ta să strălucească în lăuntrul nostru ca să cunoaștem Calea Ta tot mai mult.

Slava poporului Său. Popoarele totdeauna au avut slava lor. Aceasta însă a stat în conducătorii lor. Poporul Israel avea pe David și Solomon, etc. Filistenii pe Goliat. În timpurile moderne la fel, națiunile se mândresc cu șefii lor înțelepți. Fiecare șef de stat, prin destoinicia lui ajunge ca să fie slava și onoarea poporului Său. Este admirat, iubit și onorat.

Isus mai mult ca oricine este slava poporului Său. Milioane de suflete îl slăvesc pe El. Se laudă

cu El. El onorează pe El. Isus are slava Lui și El nu o dă nimănui, ci se dă pe Sine cu tot ce este și are poporului Său, care îl iubește și îl onorează. El s'a rugat ca acei care cred în El să fie în același loc cu El, ca să vadă slava Lui. Între Isus și poporul Său este o legătură desăvârșită. Legătură întemeiată pe iubire și care nu poate fi ruptă de nimeni.

Isus are cea mai măreață slavă. Ea întrece pe a tuturor regilor. Cei care trăiesc în jurul Lui, se simt cele mai fericite ființe din univers.

El a arătat o parte din slava Lui pe muntele schimbării la față. Și ce fericiți s'au simțit acei care au fost în prezența Lui. Atât de fericiți s'au simțit că nu mai doreau a se despărți de El.

O credincioasă, la moartea ei a spus că, mergând în cer, va privi în fața Domnului Isus până când se va sătura. Ce gândire mică avem noi despre slava Lui. Nu cred că acei care îl văd pe Isus în slava Lui se vor putea sătura; frumusețea și slava lui Isus, nu cunoaște margini. Deci nimeni nu se va sătura de a-l privi pe El. Poporul Lui se va desfăta o veșnicie întreagă în slava și frumusețea Regelui său.

„Oh, Isuse, Rege minunat, Tu, învingătorule îndurat, bunătatea Ta e nespūsă, unde domnești e odihnă”.

ÎN BISERICA din Curtici s'a ținut cunună religioasă a fr. S. Sârbu, la 6 Ian., cu sora Mariș FI. Serviciul a fost îndeplinit de fr. Cornel Pascu, predicatorul bisericii, ajutat de fr. T. Iov și I. Truța, Muzica și corul, precum și poezii duhovnicești au înfrumusețat serviciul. Dumnezeu să binecuvinteze tânăra pereche.

DIN NOU
PUTEȚI COMANDA
„CĂLĂTORIA CREȘTINULUI”
dela
Depozitul de Literatură
ARAD, str. Lae Barna 4
Broșat costă 100 lei ambele
volume. Legat și cu ilustrațiuni
120 lei ambele volume

„FERICIRILE” Domnului Isus

de Luca L. Sezonov

Când a văzut Isus noroadele, S'a supt pe munte, apoi a început să vorbească și să învețe astfel.

„Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!”

Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă!

Ferice de cei cu inimă curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!

Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu!

Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor! Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni, și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră!

Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prigoniți pe proorocii, care au fost înainte de voi”. Evanghelia după Matei, cap. 5:3—12.

Ferice de cei flămânzi și însetați.

Foamea trupului e o dovadă că suntem sănătoși. Foamea sufletului arată starea viguroasă a vieții noastre creștine. Neprihănirea după care creștinul flămânzește și însetează nu e o doctorie amară și neplăcută, ci o hrană bună care satură sufletele noastre. Neprihănirea, despre care vorbește Domnul nostru Isus, este împlinirea continuă a voiei lui Dumnezeu. Hrana cea de toate zilele a credinciosului este: să facă voia Tatălui care este în ceruri! „Eu am de mâncat o mâncare”, spune Domnul ucenicilor, „pe care voi n-o cunoașteți. Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M'a trimis, și să împlinesc lucrarea Lui”. Ioan 4:32—34. Cunoaștem noi această mâncare și hrană? Trăim noi zilnic cu această pâine, adică, căutăm noi cu orice pret, și în orice împrejurare să facem voia lui Dumnezeu? Numai acei născuți de sus, prin Duhul sfânt, trăiesc cu astfel de mâncare.

Cei flămânzi și însetați vor fi săturați. Cu alte cuvinte, toți acei care caută să cunoască voia lui Dumnezeu și ard de nerăbdare ca să-o împlinescă, o vor cunoaște și o vor împlini. Vom ajunge să facem voia lui Dumnezeu. El ne va ajuta să trăim o viață plăcu-

tă Lui. „Dacă vrea cineva să facă voia Lui”, spune Domnul Isus „va ajunge să cunoască dacă învățătura este dela Dumnezeu, sau dacă Eu vorbesc dela Mine”. Ioan 7:17. Calea cea mai bună de a cunoaște ușor și repede voia lui Dumnezeu este să avem o dorință vie, o foame și o patimă, de a o împlini îndată ce o vom cunoaște.

Ferice de cei milostivi.

Mila nu e a nu face nimănui rău, ci a face binele chiar dușmanilor tăi. A ierta și chiar a uita răul pe care ți l-a făcut cineva e bine, dar nu e de ajuns! Mila este îndemnul la dragoste și bunătate și facere de bine față de toți. Mila: „dacă îi este foame vrăjmașului tău, dă-i să mănânce; dacă-i este sete, dă-i să bea; nu te lăsa biruit de rău, ci biruieste răul prin bine”. Romani cap. 12:20—21.

Însă această milă nu o putem avea și făptui decât dacă cunoaștem într-adevăr mila lui Dumnezeu în Domnul Isus Hristos.

Atunci însă, când am cunoscut mila lui Dumnezeu în Hristos, vom putea fi milostivi față de alții. Mila lui Dumnezeu față de noi ne va face să fim plini de milă, de iertare, de bunătate și de dragoste față de toți vinovații noștri. Numai după ce am gustat, din experiența personală, mila nemeritată a lui Dumnezeu față de noi, vom fi milostivi chiar față de acei care poate nu merită nicio milă! „Dimpotrivă”, spune apostolul Pavel, „fiți buni unii cu alții, miloși, și iertați-vă unul pe altul, cum v'a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos”. Efeseni cap. 4:32.

Cei milostivi vor avea parte de milă. Ei, la rândul lor, vor fi miluiți de alții. Ceea ce omul seamănă, aceea va secera. „Aruncă-ți pâinea pe ape”, spune Eclesiastul, „și după multă vreme o vei găsi iarăși”.

În numărul viitor al **Farului Creștin** vom termina talmăcirea „fericirilor” Domnului nostru Isus Hristos.

CASA DOMNULUI

(Urmare din pag. 1-a)

chiar de un animal sălbatic prin cântăre? De ce o inimă chiar împietrită, se lămoaie prin cântare? Când Pavel și Sila erau închiși, cântă. Când peste Saul venea un duh rău, David îi cânta. Da, cântarea face minuni. E ceva greu de priceput, dar adevărul e, că după cântare e o altă stare.

Căpătăm putere *pentru că se citește și se predică din Biblie*. Cartea care de veacuri păstrează secretul puterii, care a trecut prin toate a îngenuchiat uriașii timpurilor, are și azi aceeași dărnicie de tărie în paginile, cuvintele și în literele ei, Biblia a fost totdeauna pentru cei credincioși o pășune verde, mânăoasă și sănătoasă. Oricine o citește sau o ascultă se hrănește din ea. Aici nu trebuie dovezi, experiența personală e mai mult decât convingătoare.

Și apoi *pentru că în Casa Domnului se roagă*. Prin rugăciune noi avem legătura personală și directă cu Dumnezeu. Și prin apropierea și legătura aceasta primim putere. Moise când a venit jos din munte, dela Dumnezeu, i-a strălucit și fața. Isus, înainte de patimi se roagă. Martirii, în fața rugului arzând, în fața fiarelor, în fața sabiei, etc. se roagă. Dar

de ce atâtea dovezi și exemple? Fiecare cunoaște aceasta din viață. De câte ori am căzut în genunchi-frânți, bătuli, și obosiți, ne-am rugat și apoi ne-am ridicat tari, plini de vlagă și gata să înfruntăm din nou totul din cale.

Casa Domnului e o binecuvântare dată oamenilor. Să ne ferim de a-i coborî prin vreo acțiune a noastră prestigiul ei. Să o iubim și să o facem cu adevărat dărnică în mângăiere, bucurie și putere.

O carte

frumoasă
este

Geografia Palestinei

cu 50 lei bucata

și O hartă

prețioasă este

Harta Palestinei

cu 100 lei buc

La Depozitul de Literatură

ARAD, Str. Lac Bana 4.

LEGĂTURA DINTRE BIBLIE ȘI CREDINCIOS

de A. P.

Lucrul acesta e un adevăr netăgăduit. Oricând și oriunde e vorba de Biblie, cu siguranță că se găsește și un credincios măcar. Între omul credincios și Biblie e o legătură ascunsă care s'a născut încă din leagănul credinței lui. De ce o găsești pretutindeni în casele celor credincioși? De ce credincioșii sunt în stare să pună în slujba ei valori atât de mari? De ce sunt gata să dea până și cel din urmă banuț numai să aibă o Biblie a lor? Care sunt cauzele acestei legături atât de mari?

Întâi, pentru **binefacerea** ei. Prin ea au ajuns să descopere jertfa și mântuirea lui Isus. În toate cazurile, credincioșii au fost convinși de graiul Bibliei, că sunt păcătoși și tot prin lumina ei au zărit Calvarul și crucea lui Isus. Nu oamenii, nu timpurile, nu împrejurările, nu, ci toate acestea au fost numai mijloace prin care omul a ajuns să descopere Biblia. Ea e „candela picioarelor” celui credincios pe cărarea vieții.

Deci Biblia e marea **binefacătoare**, căci ceea ce a făcut ea, e binefacerea cea mai mare ce poate fi făcută unui muritor. A scăpa un om dela moarte e un bine, dar a-l scăpa dela iad, e cel mai mare bine. Căci peste un timp oarecare, cel scăpat tot va trebui să moară, deci i-ai dăruit numai un oarecare număr de ani, dar a-l mântui de iad, înseamnă a-i dăru-i veșnicia. Aceasta a făcut Biblia cu noi, aducându-ne la Isus.

Tipând seamă numai de acest singur fapt, avem destul de mult pentru a înțelege legătura dintre Biblie și credincios.

Dar mai e și **ajutorul ei**. Ea ne ajută ca zi de zi să creștem și să ne dezvoltăm în chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Lucrarea ei se aseamănă cu cea a unui grădinar, care zilnic își îngrijește nomisorii, îi curăță de omizi și la nevoie taie chiar crengile crescute rău. Biblia e pentru noi, ce e raza caldă a soarelui pentru plante.

Câte exemple sunt în ea! Ce pilde grătore! Si ce sinceră e ea! Nu ascunde părțile frumoase, dar nu ascunde nici pe cele rele și slăbiciunile persoanelor descrise. E destul să o citești și să fii isbit de gloria celor buni și curați și

de rușinea celor răi și netrebnici. În ea poți găsi exemple care să-ți devină idealuri și exemple de care să te ferești și care să te țină treaz.

Nu sunt însă numai exemplele ajutorul ei. Cetind Biblia, pătrunde în ființa noastră un spirit nou de avânt, un suflu de viață, curge în noi o putere tainică, un aliment duhovnicesc foarte hrănitor credinței în Isus. E o taină, ceva greu de priceput, lucrarea ei în dezvoltarea omului dinlăuntru. Greu de explicat, dar trăit de fiecare credincios.

Și, în sfârșit mai e **conlucrarea ei**. Ea colaborează cu noi în lucrarea de aducere a sufletelor pierdute la Dumnezeu. Ea e tovarășă misionarului pe drumuri, peste văi și dealuri, ea se urcă cu predicatorul la amvon, ea se duce în familii cu păstorul, ea stă în fața celui păcătos cot la cot cu

martorul lui Isus, și completează spusese vestitorilor de adevăr. Nu există un tovarăș mai credincios ca Biblia, când e vorba de aducerea păcătoșilor la Isus. E indiferent de locul unde se lucrează sau de lucrător, e aceeași. În biserică, spital, școală, închisoare, casă, colț de stradă, etc., etc., ea e gata la datorie.

Pe lângă lucrul ei, ea ne mai dă și nouă curaj, ne mai încălzește și pe noi, ne mai înflăcărează zelul. De câte ori nu cădem istoviți de oboseală, suntem parcă înfrânți, nu mai avem niciun pic de râvnă și suntem fără putere! Și Biblia ne redă vigoarea și ne înprospătează.

Iată numai câteva cauze ale legăturii dintre Biblie și credincios. Legătura aceasta îi face să se întâlnească și să stea de vorbă în fiecare zi. E o astfel de legătură și între tine și Biblia ta?

DELA UNIUNE

Recunoaștem cu mulțumire primirea următoarelor sume în casa Uniunii:

Uscat Nicolae, Cărstău, Hunedoara, lei 100. Ticușan Ioan, Netuși, Târnava-Mare, lei 42. Bis. Bapt. Silitelc, Bihor, lei 100. Bis. Bapt. Rom. Bălaia, Bihor, lei 170. Galea Miron, Cîl, Arad, lei 400. Coslonschi Samuel, lei 120. Nicolae Regneanțu, Vișag, lei 963. Petru Stoian, Sintești, lei 240. Bis. Bapt. Grăniceri, Arad, lei 1456. Ivanciuc Petru, Colonia Vetiș, Satu-Mare, lei 40. Mircea Petru, Crișeni, lei 40. Bis. Bapt. Potoc, Caraș, lei 330. Jacoblev Grigore, Cet-Albă, lei 200. Bis. Bapt. Săcătura, Turda, lei 100. Simion Cioanca, Igris, Timiș-Torontal, lei 348. Gheorghe Marian, Toplița, lei 400. Bis. Bapt. Vălcani, Timiș-Torontal, lei 350. Terezia Ghilezan, Beregsăul-Mare, lei 100. Bis. Bapt. Căpâlnaș, Severin, lei 90. Bis. Bapt. Cenadul-Mare, Timiș-Torontal, lei 100. Tulc Teodor, Uisad, Bihor, lei 80. Bis. Bapt. Radna, Arad, lei 520. Bis. Bapt. Ogreneni, lei 72. Bis. Bapt. Girișul-Negru, Bihor, lei 400. Bis. Bapt. Unirea, Caliacra, lei 270. Vasile Buzdugan, Madei Neamț, lei 50. Mihai Flueraș, Sighișoara, lei 134. Covaciu Teodor, Cârpești-Mari, Bihor, lei 420. Veres Vasile, Aghireș, Zăldu, lei 100. Andrei Voitehovschi, Tropocla, lei 203. Lulusa Teodor, Covăsinț, lei 25. Curuț Teodosie, Ohaba, lei 200. Comun. Bapt. Buteni, Arad, lei 530. Comun. Bapt. Buteni, Arad, lei 1900. Postecă Nistor, Stărești de jos, Rădăuți, lei 160. Bis. Bapt. Galați, Comurlui, lei 200. Bis. Bapt. Talaș, lei 92. Bis. Bapt. Vălcăul de jos, Sălaj,

lei 600. Bis. Bapt. Burzuc, Bihor, lei 500. Pantea Petru, Sârbi, lei 150. Nicolae Miclăuș, Apa, Satu-Mare, lei 200. Bis. Bapt. Ccheiul Șimleului, Sălaj, lei 265. Bis. Bapt. Orvișele, Bihor, lei 200. Bis. Bapt. Baba-Novac, Satu-Mare, lei 65. Bis. Bapt. Gurbediu, lei 300. Bis. Bapt. Nojag, lei 400. Petru Cristea, Caransebeș, lei 200. Bis. Bapt. Orlat, lei 200. Bis. Bapt. Valea-Mare de Codru, Bihor, lei 200. Bis. Bapt. Alexeni, Soroca, lei 80. Bis. Bapt. Rădulenii, lei 40. Bis. Bapt. Orbeja, lei 630. Bis. Bapt. Ciula, lei 90. Bis. Bapt. Laz, lei 120. Cuc Găvrilă, Chiert, Sălaj, lei 20. Hălmăgean Ioan, Dumbrăvița, Arad, lei 164. Drăgan Mihai, Pilul, Arad, lei 310. Bis. Bapt. Sacoșul-Mare, Timiș, lei 280. Bis. Bapt. Marga, Severin, lei 200. Bis. Bapt. Orșova, Severin, lei 130. Mihail Dehloșencu, Tătărești, Cahul, lei 30. I. Bruzinschi, Retea, Satul Sferdiuc, lei 1050. Jude Ioan, Bârna, P. Bujor, Severin, lei 300. Bis. Bapt. Teleucul Inferior, Hunedoara, lei 540. Bis. Bapt. Buitur, lei 120. Bis. Bapt. Cetate, Dolj, 220. Mogovan Vasile, Maieru, Năsăud, lei 20. Bis. Bapt. Bogeiu, Bihor, lei 100. Floruța Dumitru, Sănnicolau, Bihor, lei 860. Pășcuța și Ioan Păun, Balaci, Teleorman, lei 50. Clonda Vasile, Morog, Bihor, lei 150. Petru Brădiceanu, Hagi-Dumitru, Caliacra, lei 200. Teodor Covaci, Oradea, lei 100. Bis. Bapt. Cârpești-Mari, Bihor, lei 150. Ioan Bud, Com. Drăgușeni, lei 200. Bis. Bapt. Aciuța, Arad, lei 350.

Casier: Truța Petru, București 2, Str. Berzei No. 29.

Din lumea largă

Pe tot cuprinsul țării noastre cât și în aproape toată Europa iarna aceasta e foarte grea. Din cauza zăpezii mari, trenurile ajung cu mari întârzieri la destinație. Pe Marea Neagră sunt furtuni violente. La fel în Marea Marmara, Marea Mediterană. Din cauza gerului și a viscolului, navigația pe mare e imposibilă. Marea a înghețat dealungul țărmului dobrogean pe o mare întindere, împiedecând intrarea și ieșirea vaselor la larg. Dunărea e complet înghețată. Populația trece pe ghiață la Galați. Ghița are o grosime până la 15 cm. La Cernăuți s'au înregistrat 35 grade sub zero, dimineața.

Se spune că lămâia va putea probabil ajunge ca material de războiu. Din lămâie se scoate o substanță chimică, ce intră în compoziția unui exploziv puternic de care se servesc cei care luptă în războiul actual. În Palestina s'a descoperit un mod de a produce lămâie multă. Înainte de războiu Palestina exporta 9 milioane tone lămâie; iar anul acesta are cu 3 milioane tone mai mult, care ar da 2 milioane tone material exploziv.

Războiul continuă și pe frontul finlandez și pe cel francez. Finlandezii resping multe atacuri de ale rușilor. Vine știrea că un general a dispărut împreună cu statul său major. După mai multe cercetări s'au aflat cadavrele amândurora, căzuți într-o luptă. Materialul de războiu luat în această luptă dela ruși, se valorifică la un jumătate miliard de franci.

Comandați
Geografia Palestinei
cu 50 lei, și
Harta Palestinei
cu 100 lei.
De folos pentru predicatori,
învățători și elevi ai Școalei
Duminecale!
Dela 10 bucăți în sus
dăm rabat.

Curajul este o virtute care scapă ipocriziei; el nu se poate preface.

NAPOLÉON

Răbdare! Răbdare! chiar când ți se sfâșie inima.

BÜRGER

Din America de Sud vin știri că bântuie un val de căldură mare din cauza căreia mor multe persoane. Numai în Buenos Aires s'au înregistrat într-o singură zi 24 de morți și 132 de persoane bolnave, internate în spital. Fabricile de ghiță au fost invadate de populație, așa că e nevoie să fie păzite de poliție. Învățații atribue acest val de căldură, petelor de pe soare.

În Marea Nordului se cufundă mereu vapoare, care s'au ciocnit de mine și altele de ghetare.

Evreii din Germania. La Berlin, numărul evreilor care sunt întrebuințați la curățirea străzilor, la ridicarea zăpezii, este de 20 mii.

Pierderile rușilor în actualul războiu, ating 50.000 morți și tot atâția răniți.

BIBLIA

Între oameni e o carte plină de lumină — care,
Pururi înțelept răspunde lumii la orice întrebare
Și închide orice rană, sângărând oricât de greu,
Oricui stă din ea să soarbă vorbele lui Dumnezeu.

Dar deși sfânta Scriptură e de-o veșnicie'n lume
Ce puțini sorb slava-i sfântă și ce mulți nu-i știu de nume!
În spre Dumnezeu și îndreaptă pretutindeni iarba firul
Întru slava Lui înalță dulci mirezme trandafirul.

Către El ridică brațe verzi sau veștede copacul,
Lui se 'nchină și 'ngenunche tot bogatul și săracul.
Slavă Lui biruitorii îi aduc pe 'ntreg pământul;
Doamne-ajută-mi, strigă pururi din adâncul său înfrântul,

Lui se roagă cei ce 'ntr'una răd sau plâng sub vrerea sorții,
Și spre El trimete-și gândul orice om și'n ceasul morții.
Cum poți dar, ateu nevolnic, împotriva 'ntregei firi,
Să grăiești cu glas de vierme. Dumnezeu nu-i nicăiri?

(Dintr'o revistă)

CALENDARUL BIBLIC PE 1940

a ieșit de sub tipar și se poate comanda CONTRA RAMBURS dela DEPOZITUL DE LITERATURĂ, ARAD, str. Lae Barna 4.

Costă 3 lei bucata

Dela 100 bucăți în sus, costă 240 lei, 100 buc. Comandați l cât mai în grabă, pentru că am tipărit mai puține exemplare ca în anul trecut.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

IN BISERICA din Sighișoara s'a sărbătorit căsătoria fratelui Șulca Ioan din comuna Lovnic, jud. Făgăraș cu sora Joana Homorozan din Sighișoara, la 25 Dec. Actul religios a fost îndeplinit de fr. M. Flueraș ajutat de fr. Z. Apahideanu.

TINERETUL BAPTIST din cercul Sighișoara, jud. T-Mare a avut în 31 Dec. zi de înălțare sufletească cu ocazia participării lor la serbarea tineretului baptist din biserica Sighișoara. Programul acestei serbări a fost condus de fr. M. Flueraș și a fost împodobit cu poezii, cântări, primum și cu frumoase convorbiri ale tineretului din Sighișoara.

IN COMUNA CAZACLIA, jud. Cahul frații s'au bucurat în jurul Cuvântului lui Dumnezeu la 25 Dec. 1939. Dimineața s'a împărțit Cina Domnului când a vorbit fr. Ivancev C. din 1 Cor. 11:27—28, și fr. Danciev V. și Popov St. După masă s'a ținut serbarea tineretului condus de fr. Ivancev. Au luat parte frați din 8 comune și au cântat 4 coruri. A vorbit fr. Culev P. din Exod. 20:12.

A TRECUT LA CELE VESNICE sora Mita Ionuț din Negoitul Răchitovii la 4 Ian. Serviciul înmormântării a fost îndeplinit de către fr. Debucean ajutat de fr. I. Avramoni și I. Mihăilescu. S'a vorbit din Cuvântul lui Dumnezeu dela 2 Cor. 5:1—10 și Ioan 5:24—29.

A DOUA ZI DE CRĂCIUN fr. N. Miclăuș a petrecut-o la frații din Baia Mare iar după masă în Ferneziu împreună cu frații din patru comune. A împărțit Cina Domnului. Corul din Ferneziu a cântat spre slava Domnului. La 31 Dec. frațele a vizitat pe frații din Bârza de jos la care a petrecut și ziua de Anul nou împărțindu-le Cina Domnului.

BISERICILE BAPTISTE din Negoitul Răchitovii și Lunca Cernii de jos au petrecut laolaltă zilele de Crăciun, având în mijlocul lor pe fr. Drag. Cornea care a împărțit Cina Domnului. La serviciile religioase a mai fost ajutat de fr. Debucean G. A luat parte un mare număr de ascultători. A cântat corul din Negoit.

Tot atunci s'a oficiat binecuvântarea unei fetițe. Au mai cântat corurile din Băutar și Obreja.

FRĂȚII DIN COMUNA Borlova am avut la 25 Dec. 1939 o mare bucurie având în mijlocul nostru mai mulți frați și surori din alte comune. Înainte de masă serviciul a fost condus de fr. P. Radula, care a citit din Isaia 9:1—7, au mai vorbit și frații Moldovan și I. Olariu despre dragostea lui Dumnezeu arătată prin Isus. După masă a urmat programul tineretului condus de fr. V. T. Seracin.

Programul a fost împodobit cu corul din Buchini.

SEARA DE AJUN de Anul nou la Reșița. Totodată s'a ținut și programul tineretului la care au luat parte frații I. Socaciu și P. Drăgoescu. Serviciul a fost condus de fr. I. Daraban și a fost împodobit cu cântări, convorbiri, poezii și muzică. A vorbit fr. I. Isvenariu și P. Goanță. Am întâmpinat noul an cu Imnul Regal. În ziua de Anul nou fr. Socaciu a ținut un serviciu biblic.

IN ZIUA DE 24 Dec. 1939, a avut loc în Borlova, jud. Severin, înmormântarea sorei Iconia Nicoară care a trecut la Domnul în etate de 47 ani. Serviciul a fost condus de fr. Pavel Radula. S'a citit Cuvântul Domnului din Luca 16:19—31 și a vorbit despre viața de dincolo de mormânt și de învierea morților. Au mai vorbit și frații Crăciun și V. Balaci. Dumnezeu să mângâie pe cei întristați.

FRĂȚII DIN RĂTURILE Mediașului au avut la 25 Dec. pe fr. N. Miclăuș în mijlocul lor care le-a împărțit Cina Domnului și le-a vorbit despre însemnătatea Crăciunului și despre pacea lui Dumnezeu.

CASATORIE. În seara zilei de Anul nou, 1940 s'a celebrat actul religios al cununiei fr. Petru Catana din Lugăș-Bihor cu sora Veronica Căpușan din Cluj.

Serviciul religios s'a ținut în biserica din Cluj, de către frații predicatori G. Crișan și I. Dan.

Din partea tineretului s'au făcut diferite urări, iar corul a cântat mai multe imnuri religioase, sub conducerea fr. T. Fărcaș.

La această serbare a luat parte un mare număr de popor.

Corul bisericii române baptiste Apele Minerale 48, București, sub conducerea fr. Fl. Țărău.

CU OCAZIA SĂRBĂTORILOR Nașterii Mântuitorului, biserica din Slobozia am avut ocazia să fim vizitați de sora S. Gorobcenco, care ne-a adus mari bucurii. În prima zi de Crăciun a avut loc un frumos program al Școlii Duminecale condus de fr. T. Verebican. Programul a fost împodobit cu poezii, dialoguri. Iar a doua zi dimineață a fost serviciu divin, după care a urmat actul căsătoriei fr. N. Palanciuc cu sora M. Ana. Actul cununiei a fost îndeplinit de fr. presbiter S. Turcan. Seara a avut loc programul Soc. Tineretului, condus de fr. G. Rotaru, care a fost împodobit cu poezii și convorbiri, soluri și cvartete. Din Cuvântul Domnului a vorbit fr. Ct. Palanciuc și sora seminaristă S. Gorobcenco. A treia zi, seara, copiii mai mari din Școala Duminecală au avut un frumos program condus

de fr. T. V. conducătorul Școlii Duminecale. Din Cuvântul Domnului a vorbit fr. C. Palanciuc și sora seminaristă. A cântat corul și orchestra locală.

E. ROTARU

Extras din scrisori

Acum e al 7-lea an de când primesc Farul și doresc a fi nedespărțit de el căci a mă lipsi de el înseamnă a pierde un membru din familie. Căci totdeauna când răsfoiesc volumele din trecut, găsesc comori sufletești. Ce bine ar fi dacă ar pătrunde în fiecare familie creștină! Căci cred că ar lumina pe toți. Dumnezeu să binecuvinteze frații ce neobosiți au lucrat ani de-a rândul pentru răspândirea păcii și a luminii.

În acest an vă dorim mult succes în lucrul Domnului.

IOAN FODOR

FAPTE, PILDE și IDEI

Jertfa supremă

O pagină glorioasă din viața unui misionar, urmaș al Domnului Isus. O boală nemiloasă secera vieți nenumărate printre chinezi. Doctorul Barlow se străduia și se lupta din răputeri cu toată știința lui, dar nu putea nicidecum vindeca pe bolnavi. Deci nu mai rămânea altceva de făcut decât să treacă în America pe un astfel de chinez bolnav, pentru ca să fie ajutat în lucrul său de către

medicii de acolo, pentru că în locul unde lucra el, nu se puteau deloc găsi medicamentele necesare. Dar niciun bolnav nu putea să suporte această călătorie. Atunci doctorul Barlow recurse la o mare jertfă de sine. Înghiți o doză din acești mcribi și plecă singur cu vaporul în America. Ajuns prin mari greutăți și suferințe, fu primit cu multă bunăvoință și ajutat de specialiști ca să se vindece. Astfel se găsi leacul boalei. Și doctorul

se reîntoarce la lucrul său, triumfător că va putea să vindece pe bolnavii săi.

Și El, Hristos, s'a jertfit pe Sine pentru ca noi să fim tămăduiți de ranele păcatului. I-ai predat tu viața ta, acestui mare Medic?

MĂRGĂRITARELE TINERETULUI

cu 15 lei buc.

Depozitul de Literatură

Puterea lui Dumnezeu în slăbiciune

de M. Nichilor

Slăbiciunea totală sau completă lepădare de sine și de puterea forțelor firești, este totdeauna pe balanța divină, asemenea cu; „umplerea completă a acelei slăbiciuni cu puterea lui Dumnezeu”.

De aceea în viața creștină, acela e mai tare, care e mai slab. Apostolul Pavel n'a știut acest lucru, el căuta cu orice chip să scape de slăbiciune, neînțelegând că tocmai aici se ascunde marea taină a puterii lui duhovnicești. Când însă, i s'a descoperit aceasta, atunci plăcerea lui a rămas în slăbiciune, pentru ca puterea lui Hristos să rămână în el.

Puterea nemărginită a lui Dumnezeu niciodată nu-l poate umplea pe omul tare, adică pe cel plin de puterea lui. Două puteri nu pot stăpâni același lucru. Omul poate fi stăpânit de puterea eului, sau de puterea lui Dumnezeu. Este lucru hotărât, că o putere trebuie să cadă în folosul alteia. Ani de-a rândul, în inima omului se dă lupta pentru stăpânirea completă a inimii. Fiindcă puterea dragostei divine nu forțează și nu stăpânește prin forță, se retrage, atunci eul stăpânește în numele lui Dumnezeu spre nenorocirea celor din jur și a lui însuși.

Cel mai grozav lucru însă, este că mulți cred că Dumnezeu stăpânește inima lor — când colo...? De aici pornește răul; în atâtea biserici ale lui Dumnezeu stăpânește răceala, închinăciuni de formă. Atâtea cereri firești, rugăciuni zădarnice care n'ajută nici celui ce se roagă, nici celor din jur.

Iar dacă nici cel ce predică n'a trecut prin astfel de experiențe, atunci nici cei ce ascultă nu știu și nu înțeleg ce înseamnă: slăbiciunea omenească a fost înghițită de puterea prezenței lui Dumnezeu, și deci a rămănea în această slăbiciune înseamnă a rămănea în Dumnezeu. Este cea mai mare binecuvântare a cerului, de aceea apostolul Pavel se laudă cu ea. 2 Cor. 12. 9.

De aici se desprinde o altă întrebare mult mai înaltă și mai minunată, care

înterează pe fiecare credincios, în special pe predicatori.

Printr'un om credincios, dar nepredat complet, poate Dumnezeu să aducă prin el pe cineva la o adevărată predare? Nicidecum, chiar dacă el ar vorbi în limbi îngerești, sau dacă ar vorbi cu o evlavie nemaivăzută, totuși rezultatul va fi negativ. Pentru că inconștient, vorbitorul transmite ascultătorilor starea lui sufletească și astfel vorbirea lui în el își are cea mai mare piedecă. Cineva îmi spunea după o predică a unui frate: „Măcar că a vorbit bine, totuși e ceva la mijloc”.

După cum apa caută să-și revină nivelul dintre locul din care curge și unde curge, tot așa este și în viața spirituală. Nu vorba dă naștere la viață, ci: „Viața dă viață”. Cele mai frumoase vorbe ale celui mai talentat și mare orator de pe acest pământ despre foc, nu vor fi în stare să producă o scântie, dar oricine are o scântie și spune vreo câteva cuvinte poate aprinde un foc uriaș.

Un predicator nu se mai poate măsura după cantitatea vorbelor, ci după calitatea vieții duhovnicești. S'o spunem drept, am nesocotit acest adevăr, pentru că nu l-am știut. Am ajuns să avem mulți vorbitori cu voci minunate, cu vorbiri pline de entuziasm cu priviri pline de respect dar fără foc.

Faptele să vorbească, ele arată totdeauna adevărul, după cum arătătoarele ceasului, timpul. Am avut ocazia să ascult predicând un frate. A vorbit așa de frumos, că rare predici am auzit ca aceea. Atât de clar, de convingător, de logic. Atât de biblic și de adevărat, cu cuvinte atât de alese și frumoase, încât am simțit cu toții că numai așa este. Ni s'au deschis vederi noi, adevăruri noi. Mai pe scurt, din punct de vedere omeneș nu se putea mai bine.

Cu altă ocazie am auzit pe alt frate. Vorbea încet, rar, nu apăsător, parcă mai mult discuta. Nu știu cum, cuvintele lui parcă veneau din cer. Au început să cadă

drept în inimi. Orice suflare și orice mișcare a încetat în toată biserica. Nu se mai auzea niciun șgomot. Cuvintele lui liniștite și încete au devenit ca niște valuri puternice care înaintau zdrobind totul în cale. Nu erau cuvintele lui ceva nemaiauzite, dar stărneau împotriviri, lupte, în inimi, răscoleau sufletul, un cutremur prinsese pe toți, parcă toți ne aflam în prezența lui Dumnezeu. O luptă puternică între lumină și întuneric s'a încins; în sfârșit majoritatea inimilor au fost zdrobite și biruite de prezența lui Dumnezeu. S'au auzit niște plânsete dureroase, apoi altele. Serviciul a fost întrerupt prin rugăciuni sfâșietoare de predare.

După terminarea serviciului toți am fost ușurați, curățiți, schimbați. O nouă viață și putere a străbătut prin toți, o nouă legătură a fost făcută în Duh. Pește toți lumina, pacea și fericirea. Toți au fost siguri că Dumnezeu a fost cu ei și i-a cercetat.

Primul vorbitor a întrebuințat Cuvântul lui Dumnezeu și planul Lui, explicându-le să le fie de binecuvântare și de folos ascultătorilor.

Al doilea însă, s'a predat lui Dumnezeu și s'a lăsat întrebuințat de Dumnezeu în lucrarea Sa de mântuire. Omul firește, nepredat cu totul lui Dumnezeu, vrea să-l întrebuințeze și pe Dumnezeu și Cuvântul Lui pentru slava și cinstea sa. Pe când cel duhovnicesc cunoaște grozăvia acestui păcat și se predă pentru a fi o adevărată unealtă.

În ultima vreme s'au făcut mari schimbări și reforme în toate părțile. Ce n'a fost potrivit și folositor s'a înlăturat. Ce a fost bun i-a luat locul. Avem o lume nouă din acest punct de vedere. Numai tu rămâi același? Toți așteaptă o schimbare în viața-ta, numai tu nu! Toți văd aceasta, numai tu nu vezi! Spune-i Domnului tău, când te vei preda Lui cu totul... ?!